

man ser, hvem det er, der efterhaanden trækkes op paa Gammel Torv for at blive afhørt angaaende Deltagelse i store Milliontab, mon man saa ikke maa sige, at det snarere er det kapitalistiske Samfund, som har Lighed med Lig, ganske vist ikke noget levende Lig, men et Lig i den mest modbydelige Forraadnelse? Naar man taler om Lig, kunde man maaske ogsaa se andre Steder hen end just til Samfundet, om end indenfor Samfundet. Det forekommer mig unægtelig, at den Regering, vi har, ikke gør et i høj Grad levende Indtryk. Jeg vil ikke just sige, at den er fuldkommen Lig, men Dødens Haand lægger sig paa Ministeriet, og der vil ikke blive Tale om noget levende Lig fra den Kant.

Saa mente det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, at jeg burde være den sidste til at kritisere, hvad der udrettes overfor Arbejderne, og ligesom den højtærede Minister henviste han til nogle Aar, i hvilke jeg havde haft Sæde i Regeringen og derfor naturligvis burde have afværget, at der den Gang var Arbejdsløshed. Herpaa har jeg allerede svaret, men det ærede Medlem har formodentlig overhørt den Ordveksling, der har været mellem Ministeren og mig. Jeg har svaret, at de Aar, man sammenligner med, var Aar, i hvilke der ikke kunde fremskaffes Materialer og Kul og andre Varer, i alt Fald ikke i saadan Mængde, at Industrien kunde holdes i Gang. Men det er ganske urigtigt, naar han mener, at der intet blev udrettet. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at jeg var paa Færde mange Timer i Døgnet netop med den Opgave at faa Arbejde sat i Gang. Jeg skal en Gang ved Lejlighed gerne vise det ærede Medlem en Samling Avisartikler fra hans Presse, i hvilke jeg blev overdønet med de groveste Skældsord, fordi jeg ved Hjælp af en Haandsrækning fra mine tyske Partifæller bl. a. havde bidraget til at skaffe os Kul herhjemme. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at han rolig kan undersøge min Virksomhed i den Tid for at skaffe Arbejde i alle dens Enkeltheder. Det ærede Medlem var vistnok ikke Medlem af Rigsdagen den Gang (*Stengaard-Kirkegaard*: Jo!). Nu vel, det ærede Medlem var altsaa Medlem af Rigsdagen. Hvis der havde været noget ved min Virksomhed i saa Henseende at kritisere, var Stedet dertil her, og saa havde man sikkert gjort det; men at der skete noget saadant, erindrer jeg ikke. Derimod erindrer jeg, hvorledes man fra alle deres Side, som havde Forstand paa Tingene, samlede alle Kræfter om den ene Opgave at fremskaffe det mest mulige

i Retning af Igangsættelse af Arbejder, og trods alle Skældsord, trods det Stempel, der blev sat paa mig: at jeg var Landsforræder og betalt tysk Agent og meget andet, fortryder jeg ikke, at jeg den Gang gjorde, hvad jeg kunde, for at holde baade Industri, Gasværker, Landbrug og meget andet i Gang, som ellers var gaaet til Grunde.

Det ærede Medlem var inde paa Udtalelser om, at man den Gang skulde have sat Jordarbejder i Gang, det kunde man gøre, naar man manglede Materialer. Det er muligt, og hvis Krisen var blevet flere-aarig, havde man vel ogsaa fundet paa noget saadant, det er jo ikke en Opfindelse, der er gjort af den nuværende Regering, at man kan sætte Folk til Jordarbejde. Men det er dog begrænset, hvad man kan gøre i saa Henseende, thi der er adskillige Mennesker, som kan udføre et eller andet industrielt Arbejde, men som neppe kan udføre Jordarbejder. Jeg har mange gamle Kolleger, som er Krøblinger — saadanne findes jo omkring i Fagene —, som man vanskelig kan sætte til Jordarbejde, men som kan beskæftiges ved industriel Virksomhed. Denne Henviisning har lige saa lidt paa sig som alt det andet intetsigende, der fremsættes.

Dernæst talte det ærede Medlem for at støtte Ministeren om den forfærdelige 8 Timers Arbejdsdag, og som et Vidnesbyrd om, at man nu var ved at gaa bort fra den, nævnte det ærede Medlem, at den var ophævet for Handelsmarinen i Frankrig. 8 Timers Arbejdsdagen bestaar i Frankrig i samme Udstrækning som i Danmark, det er Sandheden; vi har heller ikke 8 Timers Arbejdsdagen gennemført i Handelsmarinen i Danmark, vi har en 12—14 Timers Arbejdsdag for Dæksmandskabet i vore Skibe. Det er en Fejl, men det har vi. Den 8 Timers Arbejdsdag, der bestaar i Danmark for Haandværk og Industri, bestaar i Dag i Frankrig, i Tyskland, i en Række Lande Europa rundt, og jeg ved ikke, hvorfor det skulde være særlig faretruende for Danmark at have en Arbejdstid af lignende Beskaffenhed som den, man har i andre Lande.

Saa talte det ærede Medlem ligesom den højtærede Minister om Nødhjælpsarbejderne og understøttede Fremdragelsen af Eksempler paa, hvorledes Arbejderne stillede sig til saadanne Nødhjælpsarbejder, deres Uvillighed til at tage Arbejde. Jeg skal ogsaa, da det ærede Medlem og den højtærede Minister har interesseret sig for Eksempler, gerne komme lidt ind herpaa